№ 17.

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 27. LUTEGO ROKU 1798. we WTOREK.

z Wiednia dnia 13. Lutego.

Generał *Bernadotte* Poseł Rzpltey *Francuzkiey* zaraz nazajutrz po przyiezdzie swoim zaprosił do siebie Posła *Hiszpańskiego*, z którym miał długą rozmowę. Stoiąc teraz w oberży, ieszcze nikogo nie przyimuie. Sądząc po nagłym wyiezdzie tego Ambassadora z *Paryża*, wnosić należy, iż ma ważne zlecenia ściągaiące się albo do Kongressu w *Rastadt*, albo do nowych układow, które Dyrektoryat przedsiewziął we *Włoszech* po ostatnich w *Rzymie* zdarzeniach. Cożkolwiek bądź, bardzo wiele osób ofiarowało mu usługi swoie za otworzeniem przez niego domu; wszystkim iednak bardzo grzecznie podziękował, i w żadne z niemi nie weszdł układy.

Wszystkie rozporządzenia które Rada woienna poczyniła w Prowincyach *Niemieckich* okazuią, iż pokoy na lądzie *Europy* będzie ugruntowanym, i że żadney nie trzeba mieć boiaźni, aby był naruszonym, według układu przez dom *Austryacki* przyiętego.

Tysiączne tu wnioski czynią o skutkach iakie za sobą pociągnie ostatnie zdarzenie w *Rzymie*. Jedni mówią, że *Rzym* wkrótce zaiętym zostanie, i pozbawionym wszystkich skarbow swoich; drudzy utrzymuią, że cała rzecz skończy się na postrachu, dla wyciągnienia reszty pozostałych w kraiu pieniędzy, inni ieszcze wnoszą, że *Rzym* dostanie się linii *Burbonow* panuiącey w *Parmie*, ostatni nakoniec rozumieią, że *Rzym* oddany będzie *Cisalpinom* z warunkiem, odstąpienia przez nich niektórych części kraiu dla tego Mocarstwa, które iest interessowane do utrzymania równowagi, iaką traktat w *Campo Formio* we *Włoszech* ustanowił.

Podług doniesień z *Rzymu* przysłanych, Rząd tamteyszy nieustaie wyszukiwać sprawcow ostatniey insurrekcyi. Nabyte iuż w tey mierze wiadomości obwiniaią duchowieństwo *Rzymskie* pierwszego stopnia, i dowodzą, iż buntownicy byli w związku z partyą rewolucyiną znayduiącą się w *Neapolu*. Od czasu tego odkrycia, wysłano z *Rzymu* kuryerow do *Paryża*, do *Wiednia* i do *Neapolu*.

z Londynu dnia 9. Lutego.

(z Gazety Berlińskiey.)

Dobrowolne składki ze wszystkich stron obficie znoszone, okazuią tuteyszy zapał patryotyczny, który groźby nieprzyiacielskie we wszystkich sercach zatliły. Gdy na ostatniey sessyi zgromadzenia dyrektorow bankowych P. *Forster* wyraził wątpliwość o prawie iakie sobie dyrekcya przywłaszcza, względem zapisu na summę 200,000. funtow sterlingow (8. millionow Złł: Pol:) w nieprzytomności wielkiey liczby interessowanych do tego osób, niektóre członki proponowały podnieść zapis aż do puł miliona (20. mil: Złł: Pol:) Inne członki odbiiały zarzuty P. *Forster*, dowodząc ile na tym zależy, ażeby Bank przez ofiarowanie znaczney kontrybucyi, dał przykład do naśladowania innym korporacyom kraiowym.

P. *Lushington* ażeby przywieść do milczenia niechętnych obywatelow, którzy 20. tysięcy funt: sterl: danych przez Króla, maią za małą ofiarę, osądził za rzecz przyzwoitą oświadczyć, iż z milliona funtów sterlingow przeznaczonych na listę cywilną, wchodziło tylko do szkatuły Królewskiey 65. tysięcy funtow sterlingow, a zatym iż Król trzecią częścią swoch dochodów przykładał się do pótrzeb kraiowych. P. *Thornton* przydał, iż Król z żadnego innego kraiu nieodbierał dochodow, którémiby mógł szafować.

Przykład wspaniałości dany przez Towarzystwo Bankowe, sprawił nie małe skutki. Pisma publiczne wyszczegulniaią znacznieysze ofiary, iako to Xże *de Malborough* 5,000. funt: sterl: (200,000. Złł: Pol:) Margrabia *de Buckingham* Poborca generalny skarbu 12. tysięcy (480,000. Złł: Pol:) czyli roczną swoią pensyą, wytrąciwszy koszta kancellaryi.— Dom handlowy *Peele* w *Manchester* 20. tysięcy funt: sterl:— Dwa inne domy w tymże mieście 15. tysięcy F. S.— Ekwipaże 27. okretow liniowych będących na stanowiskach w *Chatham* i w *Scheerness* żołd dziesięciodniowy.

Ten duch patryotyczney bezstronności w Narodzie, podniosł papiery trzy procentowe aż do 50. a Pan *Pitt* postanowił przewlec pożyczkę aż do przyszłego miesiąca dopóki summa dobrowolnych składek nie będzie wiadoma.

Statek *Szwedzki* z *Calais* do *Dover* przybyły, doniosł wiadomość, iż bat pocztowy który przewoził Hrabiego *de Tauenzien* Pułkownika *Pruskiego* do *Calais*, w powrocie swoim do *Douvres* schwytany został przez iednego korsarza *francuzkiego*, który cały iego ekwipaż do niewoli zabrał.

Papiery oppozycyine rozgłaszaią, iż Generał *Abercromby* który teraz w *Irlandyi* ma kommendę, żąda dymissyi, ieżeli uciążliwości w tym kraiu zniesione nie będą. — Na ostatniey sessyi Parlamentu *Irlandzkiego* wniosł P. *Pelham* Sekretarz, następuiące wydatki nieodbicie na utrzymanie woyska potrzebne, to iest na zwyczayne woysko i na powiększenie onego 17,620. głowami, w ogule na woysko 32,854. ludzi. — W *Charleston* w pułnocney *Ameryce* odkryto spisek Murzynow, którzy chcieli to miasto w perzynę obrocić. Dwóch iuż powieszono, ieden z pomiędzy nich nazywał się *Figaro*.

Pod czas ostatniey audyencyi u Króla, Xiąże *Norfolk* w mundurze Lord-Marszałka chciał być także do niey przypuszczonym, iakoż dostąpił iey, ale tylko na kilka minut. Urząd ten iest dziedzicznym w familii iego, przeto mu nie iest odiętym Na ostatniey sessyi klubu *Whig* oświadczył, iż przez wyrazy swoie powiedziane w czasie uroczystości rocznicy urodzenia P. *Foxa*, nie rozumiał ón mówić o rewolucyi, ale o reformie Parlamentu. „A ieżeli podobne żądanie moie, rzekł, iest grzechem uznane, tedy nie mogę mieć nadziei poświęcania znowu usług moich Królowi Jmci, gdyż moie wyznanie polityczne iest i będzie zawsze, że tylko reforma reprezentacyi parlamentowey iest nayłepszym sposobem do utrzymania bespieczeństwa, trwałości i czystości naszey konstytucyi we wszystkich iey częściach." P. *Fox* miał z tego powodu długą mowę i ukazał się na to, iż godny przyiaciel iego postradał urząd kommendanta milicyi. Zasłużył on rzeczena nielaskę Króla w ten czas, gdyby to było grzechem żądać reformy parlamentu.

Reprezentanci izby niższey zgromadzili się na dniu wczorayszym. P. *Dundas* czytał pierwszy raz bil pozwalaiący Królowi brania z millicyi potrzebną liczbę ludzi dla dokompletowania woysk regularnych, i daiący mu prawo wysyłania do marszu połowy milicyi zamiast trzeciey części. P. *Dundas* powtarzał ieszcze tonem zaufania, iż niczego się obawiać nienależy od groźb nieprzyiacielskich, iż można polegać na przedsiewziętych od rządu środkach, oraz na odwadze i patryotyzmie flotty, armiow, i wszystkich mieszkańcow, i gdyby nieprzyiaciel swoy zamiar uskutecznić zamyślał, zapewneby się skończył na iego wstydzie i zgubie.

Po wypłynieniu eskadry Admirała *Thompson* z *Plymouth*, okręty *Malborough*, *Mars*, *Terrible* od 74. armat, *St Alban* od 64. *San Fiorenzo* od 40. i *la Clyde* od 38. wyszły także z tego portu dla złączenia się z nią. *Russel* od 74. iest także gotowym do żeglugi, i ma do taiemney wyprawy być przeznaczonym.

Przybyło do *Dunes* 15. okretow kompanii *Indyiskiey* powracaiących z *Bengalu i Chin*. Dowiaduiemy się od nich, iż na dniu 30. Stycznia wielka była nad brzegami tych Państw burza, która tę flottę rozpędziła; i 6. okrętow z niey zatonęło.

Jedna niedawno tu zmarła stara Panna, umieraiąc zapisała maiątek swóy nie krewnym, ale obcym osobom, mianowicie zaś 5. Kotow zostawiła na pensyi 20. funt: sterl: Familia chciała ten testament obalić, ale Koty przez wyrok sądowy utrzymane zostały przy swoim zapisie. — Tuteysze Gazety rozmaite czynią z tąd *questiones juris.* czy rząd biorąc od testamentow pewny procent, może go od Kotów domagać się? i czy Koty mogą znowu ten fundusz potomkom swoim zapisać.

z Paryża dnia 9. Lutego.

Hrabia *de Cabarrus* wyiechał dnia wczorayszego do *Rouen*, zkąd uda się do *Hollandyi*. Powszechnie mniemaią, iż ta nowa legacya nie ma innego celu iak tylko ażeby wyiednać dla *Hiszpanii* sposoby, któremiby się mogła wydobyć z przykrego stanu w iakim się znayduie z przyczyny niedostatku dochodow po pięcioletnim handlu *Indyiskiego* zatamowaniu.

Zapewniaią, iż miasto *Rouen* przeznaczone iest na głowną kwaterę do armii *Angielskiey*.

Generał *Augereau* pisał do Dyrektoryatu Wykonawczego list następuiący:

„Obywatele Dyrektorowie.— Odebrawszy waszą rezolucyą, wyieżdżam dnia 17. na mieysce które ście mi przeznaczyli. Ten nowy dowod waszey ufności, iest dla mnie podchlebną zemstą za niekrzywdę mnie potwarze, które nieprzyiaciele Rzeczypospolitey rozrzucali po ulicach i placach *Paryzkich*; nie wiedzą więc, iż to iest w moich prawidłach i w moim charakterze, ażebym od-

nawiał uczynioną przyſięgę, wszyſtkim pogardzać dla utrzymania wolności i konſtytucyi.,,

Niech złośliwi i zbrodniarze przekonaią ſię nazawsze, iż ani potwarz, ani groźby, ani śmierć, niepotrafi oſłabić moiego przedſięwzięcia, ażeby żyć wolnym lub zginąć w obronie ſprawy wolności, i że oſtatnia kropla krwi moiey oddana będzie na tryumf prawideł, i ſzczęśliwości moich wſpołziomkow.

,, Upraszam was Obywatele Dyrektorowie, ażebyście wierzyli, iż zawsze ſię z wami przeciw wspolnym łączyć będę nieprzyiaciołom, nie mamy zaś innych tylko tych, którzy nienawidzą Rzeczypospolitey i Rządu konſtytucyinego.,,

(podpisano) Augereau.

Obywatel *Lalande* podał do umieszczenia w pismach publicznych naſtępuiący artykuł.

Widziano *Merkuryuſza i Wenuſa* przechodzących przez ſłońce pod kształtem plam czarnych, lecz tam niewidziano nigdy komety. Obywatel *Dangos* biegły aſtronom z *Tarbe*, dnia 18. Stycznia czynił w tym rodzaiu obserwacyą, i widział wprzeciągu dwudzieſtu minut, ciało czarne, okrągłe i dobrze zakończone, przechodzące przez ſłońce; i przypomina ſobie, iż widział coś podobnego w roku 1784.

Dyrektoryat Wykonawczy przeſłał Radzie 500. naſtępuiące poselſtwo.

Rzeczpospolita *Ciſalpińſka* chcąc dać Rzeczypospolitey *Francuzkiey* znakomity dowod ſwoiey wdzięczności i przywiązania, poſtanowiła, iż utrzymywać będzie ſwoim kosztem dwa regimenta huzarow na uſłudze *Francyi*. Dyrektoryat Wykonawczy uwiadomia o tym Radę i uprasza o urzędowne zezwolenie dla wkroczenia tego woyſka na nasze territorium, ſtosownie do woli konſtytucyi, która zabrania wprowadzania woyſk zagranicznych do *Francyi*, bez pozwolenia Ciała Prawodawczego.

Drugie poselſtwo Dyrektoryatu zawiera w ſobie ſzczeguły ſtosowne do kraiu *Wodzkiego (de Vaud)*

Treść tego Poselſtwa ieſt naſtępuiąca: Oligarchia *Helwetow*, która od początku rewolucyi przyłożyła ſię tak ſilnie do wszyſtkich zamachow przeciw wolności, i nawywrocenie Rzepltey *Francuzkiey* czynionych, dopełniła miarę swey nieprzyiaźni, gwałcąc w osobach walecznych braci naszych woiennych, nayświętsze Prawa Narodow.— Dyrektoryat Wyk: podług wyrazow Art: 328. konſtytucyi, uwiadomia was o zaszłych zdarzeniach, i o uſkutecznionych przez ſiebie śrzodkach.— Oddawna lud kraiu *Vaud* oderwany od *Sabaudyi*, ięczał pod uciſkiem rządow *Fryburga i Berny*. Kray ten poprzedniczo od *Francyi* oddzielony, ſkładał pod rządem *Sabaudzkim* osobną prowincyą, rządzoną przez ſtany i woyta Xiążęcego, którego władza określona była prawami konſtytucyinemi. Już od roku 1530. Prawa te były wzgardzone i zdeptane przez Patrycyuszow *Berneńſkich* i *Fryburſkich*. — W roku 1563. Xże *Sabaudyi* wyrzekł ſię wszelkich pretensyi do tego kraiu, lecz oſtrzegł urzędownie zachowanie iego konſtytucyi, zaś 26. Kwietnia 1565. rząd *Francuzki* gwarantował ten Traktat, a tym samym prawa polityczne kraiu *Wodzkiego*. Wiadomo ieſt iak rząd *Berny i Fryburga* mało szanował umowę towarzyſką, którą te Traktaty między nim i kraiem *Vaud* zrządziły.— Mieszkańcy kraiu *Vaud* uſkarzali ſię w rożnych czasach na uciſk, ktorego byli ofiarą, lecz długo ſiła nakazywała mnoſtwu milczenie, a ci którzy więcey nad innych okazywali męſtwa, ſkazanemi na wygnanie zoſtali. Z tey liczby był waleczny Generał *Laharpe*, który przyięty za syna od Rzpltey *Francuzkiey*, ſtał ſię iednym z iey naymężnieyszych obrońcow, i na polach *Włoſkich* utwierdził krwią swoią przywiązanie, które dla niey poświęcił.

W dalszym ciągu tego obszernego Poselſtwa, Dyrektoryat uwiadomia Radę o złośliwie rozrzuconych wieściach, iakoby Rząd *Francuzki* miał oderwać kray *Wodzki* i przyłączyć go do *Francyi*. Dyrektoryat przez swoią rezolucyą 27. *Frimaire* (17. Grudnia) zapobiegł tym kłamliwym donieſieniom, zakazał wydanie Dziennika, w którym były umieszczone, i uwiadomił o tym wszyſtkie Kantony *Helwetow*. Przyłącza do tego opis zaszłych niezgod i zamieszania, i dodaie: — Nakoniec mieszkańcy kraiu *Vaud* upomnieli ſię o uſkutecznienie traktatu 1565. który ich pod protekcyą *Francuzow* oddaie. Rząd nie mogł odmowić poſłania agentow z pośrzednictwem, lecz Obywatel *Autier* ieden z tych agentow, widział ſię z pogardą praw Narodow attakowanym przez ſiepaczow oligarchii *Berneńſkiey*, i tylko nieiakim cudem uszedł zaboyſtwa, widząc wprzód poległych przy ſwoim boku dwoch huzarow *Francuzkich*. Na tenczas Generał *Menard* kommenderuiący iedną dywizyą Republikantſką, przymuszony był gwałt ſiłą odeprzeć. Znieważona godność Narodu, woła o zemſtę.

Rada odeſłała te dwa poselſtwa do dwoch oſobnych kommiſſyi.

Dla dania lepszego czasu Radzie 500. do rozpoznania osob, którzy będą kandydatami na urząd nowego Dyrektora, *Guillemardet* wnioſł, aby d. 9. maia los decydował, kto ma wyiść z Dyrektoryatu, a w naſtępuiącey dekadzie wybor z kandydatow był uczyniony na zaſtąpienie mieysca iego.— *Rouzet de Lille* autor hymnu *Marſylſkiego* ofiarował Radzie 500. *hymn zemſty*, do wylądowania ściągaiący ſię.

Dyrektoryat Wyk: na Rapport miniſtra policyi generalney zważywszy, iż duch kontrewolucyiny od początku rewolucyi prawie nieprzerwanie okazywał ſię w *Lugdunie*, i ieszcze ſię tam okazuie:

1. Przez zgromadzanie ſię tam Naczelnikow kompanii Jezusowey i ſłońca, rozboynikow południowych, emigrantow, zbiegow, naieznikow, którzy znayduią w *Lugdunie* i na iego przedmieściach pewne ſchronienie.

2. Przez codzienną wszelkiego rodzaiu niekarność wyſtępkow, które ſię tam dopełniaią, przez milczenie świadkow i ſłabość Trybunałow, wſtrzymanych poſtrachem i zemſtą zbrodniarzy.

3. Przez ſtateczny upor dobrych Obywateli w przyięciu tam urzędow publicznych z przyczyny niekarności bezprawiow popełnianych względem osob ſkładaiących władze rządowe.

Zważywszy przytym, iż miaſto *Lion* ieſt iedno z tych, które naymniey uczuło zbawienne ſkutki z 18. Fructidora wynikłe.

Zważywszy nakoniec, iż w tak gwałtownym ſtanie, przywrócenie ſpokoyności publiczney w *Lionie* niemoże być przez zwyczayne uſkutecznionym śrzodki.

Stanowi na mocy artykułu 39. Prawa 19. Fructidor co naſtępuie.

1. miaſto *Lugdun* i trzy iego przedmieścia nazwane *de la Croix Rouſſe, de la Guillotiere i de Vaiſe*, ſą uznane w ſtanie oblężenia.

2. Na dopełnienie tego poſtanowienia miniſter woienny wyszle tam tak w infanteryi iako i kawaleryi potrzebną liczbę woyſka.

Mowią, iż miaſto *Montpellier* zoſtało także uznane za będące w ſtanie oblężenia.

Zapewniaią, że *Buonaparte* miał dziś w nocy wyiechać do *Rouen*, gdzie ma być założona głowna kwatera armii *Angielſkiey*. G. *Vaubois* odwołany ieſt z *Korſyki*, mieysce iego ma zaſtąpić G. *Menard* dowodzący teraz woyſkiem wchodzącym do kraiu *de Vaud*.

Emigrant *Trion-Caſſineau* rozſtrzelany 11. Pluviose (30. Stycznia) na równinie *Grenelle*, widząc ſię bliſkim odnieſienia kary śmierci, ofiarował wyiawić Dyrektoryatowi wszyſtkie taiemnice, i dowieść plany knowanego zaboyſtwa przeciw pięciu członkom Dyrektoryatu, i trzem miniſtrom, oraz ſposoby zapobieżenia tey zbrodni, a w nadgrodę tego żądał otrzymać życie. Dyrektoryat wyższy nad podłe ſwych nieprzyiacioł zamachy, niechciał uchylać prawa przed niebespieczeńſtwem, które będąc tylko oſobiſtym dla iego członkow, i niemogącym zatrważać losow Rzepltey, do dziennego w tey mierze wrócił porządku.

Konſtytucya *Helwetow* przez Ob: *Ochs* ułożona, znayduie ſię w ięzykach *Francuzkim*, *Włoſkim*, *i Niemieckim*. Różni ſię od naszey w tym, iż Departamenta biorą tam imiona od kantonow, a kantony od powiatow; kommiſſarze Dyrektoryatu przy kantonach, czyli Departamentach, nazwani ſą prefektami Narodowemi, z nadaniem obszerney władzy. Dyrektoryat zawiesza oſkarżycielow i Prezydentow Trybunalſkich, ſzefow i officyerow wszelkiego ſtopnia, adminiſtratorow, prefektow etc; mianuie na wszyſtkie urzędy; piąciu Dyrektorow zoſtaią na ſwoim mieyscu przez pięć lat; członek corocznie wychodzący, zoſtaie z prawa członkiem ſenatu lub rady ſtarszych. Ażeby być członkiem ſenatu, trzeba wprzod zaſiadać w iedney z dwoch Rad, lub być miniſtrem, agentem zewnętrznym, lub członkiem nayważszego Trybunału, lub prefektem Narodowym lub Prezydentem iakiey adminiſtracyi. Senatorowie przez ośm lat, a członki wielkiey Rady przez ſześć lat na urzędach ſwoich zoſtawać będą. Liczba kantonow czyli Departamentow będzie 22. z których każdy obierze czterech Senatorow i ośmiu członkow wielkiey Rady; każda Rada ma ſwoią ſtraż osobną; Seſſye ſą publiczne. Liczba arbitrow równa ſię liczbie członkow każdey Rady.— Trzeba być żonatym lub wdowcem, ażeby zoſtać Dyrektorem; członki Dyrektoryatu mianowani ſą przez dwie Rady. Miniſtrow ma być czterech lub ſześciu. Reſzta z małą ódmianą ma podobieńſtwo do konſtytucyi *Francuzkiey*.

Pismo nasze urzędowe wyraża, iż iuż od mieſiąca Dyrektoryat odebrał liczne prożby od wielu mieszkańcow *Szwaycarſkich* o karty bespieczeńſtwa, któreby ich mogły zaſtaniać od uciſku Oligarchii.

Obywatele *Monod*, *Laſlechere*, *i Bergier*, Deputowani od zgromadzenia *Lemańſkiego*, dnia 5. t. m. zaprowadzeni byli przez Adiutanta Generała *Menard*, do Prezydenta Dyrektoryatu, który ich nader dobrze przyiął. Poczym Miniſter interessow zewnętrznych zaproſił ich do ſiebie na obiad.

Odbieramy wiadomość z *Awenionu*, iż tam ieden Obywatel wynalazł racę, którą puszczać należy z ręczney ſtrzelby, a którey ogień ieſt nieugaszony. Ofiaruie ten ſekret na wyprawę do *Anglii*. —

Mówią, iż Obywatel *Scherer* Miniſter woienny mianowany ieſt na Ambaſſadę *Konſtantynopolitańſką*, i że po nim Obywatel *Ernouf* urząd Miniſtra woyny obeymuie.

Donoszą z *Malty* pod dniem 18. Grudnia co naſtępuie: Dwie fregaty *Francuzkie la Juſtice et l'Arthemise*, które od 37. dni krążyły na morzach *Korcyry*, przybyły tu dnia onegdayszego wieczorem. Nazaiutrz zrana ſalutowały wielkiego Miſtrza, a Artyllerya miaſta odpowiadała im za każdym wyſtrzałem; po czym Xiąże wyſłał iednego z ſwoich Szambelanow dla powitania kommendanta, i ofiarowania dla iego dwóch fregat wszelkiey pomocy, iakiey tylko mogł potrzebować. Agent handlowy Obywatel *Caraſsan*, poszedł z podziękowaniem do wielkiego Miſtrza, który mu powtórzył też ſame ofiary uſług. Te przyięte były przez kommendanta zoſtaiącego w potrzebie naprawienia ſwoich fregat, i złożenia chorych.

Do anekdotow przybyłych tu z *Cayenny* względem deportowanych, przydać należy, iż dzicy ludzie zupełnie dzielą ſię z niemi, ſwym łupem z polowania lub rybołoſtwa zyſkanym, tak zaś maią ſłabe wyobrażenie nauk, iż nie mogli wyiść zpodziwienia, widząc przybyłych do ſiebie gości piszą-

cych. Jeden dziki pytał się *Barhelemiego* piszącego, co *skrobie*. W powszechności wszyscy deportowani okazuią w listach zupełną względem losu swego rezygnacyą; niektórzy z nich przyłączaią nawet zabawne żarty, ieden mianowicie wyraża, iż rozpoczął intrygę miłośną z pewną murzynką.

Gazety *Medyolańskie* umieszczaią proklamacyą kommendanta *Francuzkiego* w *Ankonie*, w którey wyraża, iż widząc iak wielka część miast w *Marchii Ankońskiey* iest opuszczona od swoich urzędników, że we wszystkich stronach tey prowincyi rząd zupełnie iest rozchwiany, albo bliski rozchwiania, że obywatele oddani są anarchii i naymocnieyszym rosterkom. Wzywa przeto wszystkie Miasta do utrzymania wewnętrzney spokoyności, i ułożenia tymczasowego rządu etc.

z Bruxelli dnia 7. Lutego.

Przed dwoma dniami większa część naszego garnizonu wyszła ztąd do *Mons i Tournai*. Ledwie była na połowie drogi, odebrała rozkaz do powrotu. —Dnia iutrzeyszego uda się do *Kolonii* i *Bonn*. Inne woysk korpusy rozstawione w Departamentach złączonych, odebrały także rozkaz udania się za *Mozę*. Przyczyna tey przemiany zupełnie iest niewiadoma.

Dnia wczorayszego wyszło ztąd około 1500. jeńców *Niemieckich* i *Węgierskich*, którzy powracaią do swoiey Oyczyzny.

Wiele Officerow *Austryackich* tu znayduiących się, niemogąc od Administracyow Centralnych otrzymać zniesienia sekwestru z swoich maiątkow, wyieżdżaią do *Paryża* dla otrzymania tey sprawiedliwości od rządu Francuzkiego.

z Hagi dnia 10. Lutego.

PP. *Bikker, Hahn i Queysen* członkowie departamentu zagranicznego nie wiadomo w którym ukryci są więzieniu.— Zgromadzenie narodowe uchwaliło, iż ci reprezentanci, którzy urzędy swoie połoźadali, maią być uważani iako ci, którzy ufność ludu zupełnie postradali. — W przypadku woyny między *Francyą i Portugalią*, Królestwo to ma być do *Hiszpanij* przyłączone, a *Brezylia* do *Francyi*.

z Madrytu dnia 16. Stycznia.

Podług gazety naszey dworskiey admirał *Bruyes* z 9. dawnemi *Weneckiemi* okrętami liniowemi, do których inne z *Tulonu* przyłączyć się maią, będzie się starał ułatwić wyiście naszey flocie. W przypadku złączenia, obie eskadry maią do *Brest* popłynąć.

z Konstantynopola dnia 10. Stycznia.

Mussełim z Sophiy wysłał trzech kuryerow do *Porty* z 30. głowami rozboynikow w górach. kuryerowie ci nadgrodzeni zostali kaftanami.— Dnia 2. Stycznia *Pora* odebrała wiadomość o śmierci *Bestangi Baszy* w *Adryanopolu* zabitego przez trzech ianczarow, których on przed kilku dniami za pewne przestępstwo ukarał.

z Peterzburga dnia 29. Stycznia.

Dnia wczorayszego Nayiaśnieysza Imperatorowa Jmć z powszechną radością szczęśliwie rozwiązaną została; pomnażaiąc Imperatorską familią Wielkim Xiążęciem, któremu imie dano *Michała*. Radosne to dla całey *Rossyi* zdarzenie, ogłoszone zostało 201. w twiedzy i Admiralicyi z armat wystrzałem i wywieszeniem flagi. O godzinie 10. z rana, nayznacznieysze oboiey płci osoby w stroiu galowym, i cudzoziemscy Ministrowie przybyli do Dworu.

Po godzinie 11. Imperator Jmć z całą Nayiaśnieyszą familią i dworem udał się do wielkiey dworskiey Cerkwi, gdzie po zakończoney Liturgii i odprawieniu dziękczynney Modlitwy, przyimował powinszowanie od rządzącego Synodu i przednieyszego Duchowieństwa. Powróciwszy zaś do appartamentow, podobne powinszowanie odbierał od Posłow zagranicznych, i dystyngwowanych osób. Wieczorem całe miasto było illuminowane.

Zeszłego roku 1797. w tuteyszey Stolicy narodziło się osób płci oboiey 7,203. umarło 8,050. zaślubiono par 1522.

Wyszło tu nowe rozrządzenie Imperatorskie względem podatkow, które dopiero w miesiącu Lipcu wykonywać się zacznie: Mocą tego rozrządzenia 1.) Włożone iest na stan szlachecki 1,640,000 rubli, na trzymywanie gubernatorow i sądow nayważszych. 2.) Włożony iest podatek na miasta, które z niego maią utrzymywać postanowioną u siebie policyą. 3.) Poduszne znacznie iest powiększone. 4.) Cena papieru stęplowanego w dwoynasob pomnożona.

z Szokolmu dnia 6. Lutego.

Roboty przy flocie woienney w *Carskronie* znowu się rozpoczęły.— Znaiomy w admiralicyi porucznik *Benzelstierna* dymissyą otrzymał.

z Kopenhagi dnia 13. Lutego.

Dwa okręty liniowe *Oldenburg* i *Dittmarschen* przeznaczone są od rządu dla konwoiowania i bespieczeństwa naszych okrętow kupieckich.

z Konstancyi d. 5. Lutego.

Do naszego miasta weszło 1500. *Austryakow*. Przy *Bregenz* zbiera się także woysko: wiadomość iednak iakoby kwatery dla 40,000. ludzi były zapisane, iest zupełnie fałszywą.

z Zurich dnia 7. Lutego.

Kanton nasz uchwaliwszy odmianę konstytucyi, rozumiał, iż tym zachęci włościan do połączenia się z mieszkańcami miast, a tak wystawi liczną siłę na granicach państwa. Tym czasem ledwo 1000. ludzi zebrało się, wszyscy utrzymuią, iż się niczego od *Francuzow* obawiać nie trzeba.

z Sztudgardu dnia 8. Lutego.

G. *Staader* wydał rozkaz kommendantowi *Manheimu*, bronić do ostatniego tey fortecy.— W *Leiningen Francuzi* regiment szarych huzarow sztytuią. G. *Cesarski*, który zaiął zamek *Bawarski Burghausen* nad rzeką *Inn* iest P. *Mack*— Panuiący Xiąże *Wittemberski* znosi wszystkie uciąźliwości w kraiu swoim, przez co zyskuie powszechną miłość poddanych. Zmnieyszył teraz cenę chleba, mięsa i masła, nadto, chce przyprowadzić cenę iednego sążnia drzewa do zł: 16.

z Ratyzbony dnia 8. Lutego.

Zeszłego poniedziałku Rada zastanawiała się nad żądaniem Posła *Francuzkiego* Ob. *Bacher*, który chciał się legitymować w charakterze osoby publiczney i wniyść w kommunikacyą z Seymem Rzeszy. Wielu posłow żądało wprzod mieć w tey mierze instrukcye od swoich dworow. Zgodzono się na koniec, iż Ob: *Bacher* bez uroczystey legitymacyi uważanym będzie iako osoba publiczna dla prędszego ułatwienia kommunikacyi.

Od granic Szwaycarskich d. 8. Lutego.

Na ostatniey sessyi wielkiey Rady *Berneńskiey*, postanowiono wstrzymać wszelkie przygotowania woienne przeciwko kraiowi *de Vaud* czynione.

Dnia 26. General kommenderuiący w kraiu *Vaud* żądał od mieszkańcow 60. cetnarow mięsa, 150. cetnarow chleba, i 700,000. liwrow w pieniądzach. Żądanie to uskutecznione zostało.

Dnia 27. przysłany był rozkaz zgromadzenia wszystkich batow, i zaprowadzenia ich na koniec ieziora *Sabaudskiego*, dla przewiezienia woysk *Francuzkich*.

Część Milicyi kraiu *de Vaud*, która zostawała pod kommendą Generała *Berneńskiego de Bons*, przyłączyła się do *Francuzow*, i wraz z niemi udała się przeciw *Bernie*.

Kanton *Szafuzy*, przysłał tu Deputowanych dla zasiągnienia wiadomości, iakim sposobem Rewolucya nasza uskuteczniona została. Mieszkańcy wieyscy tego kantonu domagaią się uporczywie tych samych Praw i prerogatyw, których teraz używaią mieszkańcy *Bazyleyscy*.

Potwierdza się wiadomość, iż Adiutant Generała *Menard* miał dwóch huzarow zabitych przy swoim boku przez woysko *Berneńskie*, w tym momencie, gdy poprzedzany od trębacza, wiozł depesze do Pułkownika *Weiss*, kommendanta woysk *Berneńskich*. Lubo ani ten Pułkownik, ani Rząd nic do tego zaboystwa nienależeli, gdyż żołnierze którzy do *Francuzow* strzelali, natychmiast aresztowani zostali, zdaie się iednak, iż to dało *Francuzom* powod do wkroczenia do kraiu *Vaud*. Weszli tam dwóma kolumnami, iedna od kraiu *Gex* przez *Genewę*, druga od bywszey *Sabaudyi* przeprawiwszy się przez iezioro *Genewskie*, przybyła do *Ouchi*, blisko *Lauzanny*. W pierwszey kolumnie znayduie się do 15,000. w drugiey do 10,000. ludzi. Dnia 31. ruszyły się przeciw *Bernie*, powiększone Milicyą kraiu *Vaud*. *Berna* zatym zdaie się być punktem złączenia się dwóch korpusow armii do 25,000. dochodzącey.

Dnia 10. Lutego,

Potwierdza się wiadomość, iż woyska *Francuzkie* idące do *Berny*, marsz swóy wstrymały, i maią zostać w stanowiskach swoich, dopóki nie nadeydzie odpowiedź Dyrektoryatu na kommunikowaną mu rezolucyą Regencyi *Berneńskiey* względem zmiany Rządu. Gdy zmiana takowa była iednym znaypierwszych życzeń Dyrektoryatu, trzeba się spodziewać, iż odstąpi reszty pretensyow i wszystko po przyiacielsku ukończonym zostanie. Nadzieia ta tym iest pewnieyszą, kiedy oguł wszystkich kantonow przyiął układ całkowitey reformy, zupełnie na prawidłach demokratycznych zasadzoney.

z Rastadt dnia 12. Lutego.

Nowa okoliczność, która teraz stoi na zawadzie całemu biegowi negocyacyow iest ta, iż Rząd *Francuzki* żąda od Elektora *Palatyna* i kommendanta *Manheimu* satysfakcyi z powodu zdarzeń zaszłych pod *Manheimem*.

Poseł Cesarski, lubo z tey okoliczności maiąc konferencyą z Ministrami *Francuzkiemi*, odebrał odpowiedź, iż ta rzecz wcale się ich nie tyczy, ale należy do operacyow woiennych, nalegał iednak, aby w tey mierze przełożenie było uczynione Rządowi *Francuzkiemu*.

Legacya *Austryacka* zapytana być miała, czyli zezwala na granicę *Renu* lub nie? oświadczyła, iż w tey mierze nie ma ieszcze instrukcyi. Do *Szwabii* przybyło iuż wiele Emigrantow *Berneńskich*, zdaie się, iż proiekt przemienienia *Szwaycaryi* w iedną i nierozdzielną Rzpltą, zupełnie tam przemaga.

Obywatel *Godin* sekretarz Ambassady *Francuzkiey w Wiedniu*, młody, ale pełen rozsądku i przyiemności człowiek, wyiechał ztąd dnia 8. na mieysce przeznaczenia wraz z żoną swoią piękną Greczynką, z którą się w *Konstantynopolu*. zaślubił.

Znaiomy dawny Professor *Moguncki Hoffman* znowu ztąd nazad do *Paryża* odiechał. Względem przyiazdu *Buonaparty* zupełnie tu panuie milczenie. Ministrowie *Francuzcy*, z powodu rozruchow w *Bryzgowii*, podali notę Panu *Metternich*, w którey wyrazili „ iż rozdawcy pism burzących na prawym brzegu *Renu*, roznoszą także zmyślony i w *Anglii* uknowany traktat pokoiu dla wzbudzania rozruchow, wraz z koperszytchem wyrażaiącym ptaka z koroną, który w szponach krzyż trzyma, a cały ogon trupiemi głowami ma przyozdobiony. Korona i krzyż znaczą wskrzeszenie tronu i panuiącey Religii we *Francyi*, a sześć nóg i trupie głowy pokazuią, iakoby ten nowy po-

rządek rzeczy był gruntownym, i że przez wielki rozlew krwi do ſkutku przyprowadzonym zoſtanie. Podobne znaki iasno okazuią nieprzyiacioł Rządu *Francuzkiego*, ktòrzy ſię odpoczątku kongreſsu, coraz w inszych poſtaciach na prawym brzegu *Renu* okazuią. „

Oſtatnia Nota Legacyi *Fancuzkiey* ieſt naſtępuiąca: Miniſtrowie Rzplitey *Francuzkiey* odpowiadaiąc na notę Deputacyi *Rzeszy*, pod datą 10. Lutego oświadczaią, iż nad to tłumaczenie, ktòre podali, nie można iaśniey okryślić zamiaru pierwszey ich propozycyi. Rzplta żąda granic *Renu* dla obydwòch kraiow. — Takie ieſt Rządu *Francuzkiega* życzenie; niemożna o nim wątpić, gdy ieſt przez Miniſtrow Rzpltey podane. Nie ieſt to teraz moment naznaczania uſtąpionym rzeczom ceny; Deputacya Rzeszy odmieniała ſwe zdanie o ich ſzacunku; lecz nic nie ieſt mniey oboiętnym, gdyż we wszelkich wnioſkach potrzebna ieſt zasada. Tym bardziey nie idzie tu o dochodzenie, iakie poſſeſſye maią ſię doſtać Xiążętom, ktòrzy coś utracili. Maiętności Xiążąt, ktòrzy w nich rządzili, weydą iak ſię w podobnych dzieie zdarzeniach, w dobra Narodu, ktòremu są uſtąpione. Pomnażanie kweſtyow nieprzyśpieszyłoby, lecz tylko ſpoźniło dokonanie dzieła. Uſtąpienie tego co ſię znayduie za *Renem*, oto ieſt zasada; Nadgroda na prawym brzegu, oto wniosek; ſzacunek, ſposob i przyſtosowanie nadgrod, naſtępuią potym.— Jakże można naſtępne przed pierwszemi rozwięzywać trudności? Stałe pragnienie pokoiu, które Rząd *Francuzki* okazuie, niemoże być zaprzeczone; wiadomo ieſt, iż Miniſtrowie Rzpltey *Francuzkiey* kwapili ſię z ſwoim przybyciem na kongreſs, iż ſtanęli na nim opatrzeni w potrzebne do necocyowania plenipotencye, i że w pierwszym momencie, gdy Deputacya Rzeszy doſtatecznie do wyſłuchania ich była umocowana, podali z otwartością ſwoie propozycye; i ażeby nie zoſtawić żadney wątpliwości o ich chęci w przyśpieszeniu końca, będą nieuſtawać w troſkliwym odsuwaniu tego wszyſtkiego, co tylko niezmierzaiąc proſto do celu, mogłoby wſtrzymywać bieg negocyacyi, podsuwaiąc na mieysce głòwnych materyi, przydatkowe lub cale obce kweſtye. Miniſtrowie pełnomocni Rzeczypospolitey *Francuzkiey*, odwołuią ſię zupełnie do ſwoiey noty pod 15. *Pluviose* (3. Lutego) i utrzymuią ſię ſtatecznie przy tym oświadczeniu, iż Deputacya Rzeszy zoſtanie w odpowiedzi za ſwoie odmowienie i ſtosowne do niego wybiegi, przyſtania na przyzwoitą i potrzebną zasadę.

(podpisano) TREILHARD i BONNIER.

Deputacya Rzeszy na dziſieyszey ſeſſyi wzięła tę notę na uwagę. Poſtanowiła podać ią generalnemu Seymowi Rzeszy, oraz Miniſtrom kraiow, ktòrych ſię to tycze, upraszaiąc ich, ażeby dali ſwoie w tey mierze zdanie.

Gazeta Niemiecka w *Stutgard* wychodząca, zawiera w ſobie dwa pisma, które ieszcze niebyły znane, to ieſt: Rapport Hrabiego *de Metternich* o pierwszey konferencyi, ktòrą miał dnia 17. Stycznia z Pełnomocnikami *Francuzkiemi*, i na której ciż Pełnomocnicy uczynili pierwszą propozycyą poſtanowienia granicy *Renu* za zaſadę pokoiu. Drugie pismo ieſt nota tegoż do Dyrektorium *Moguncкiego*, z której okazuie ſię, iż Pełnomocnicy Cesarscy w *Udine* żądali, ażeby całość Rzeszy była wyraźnie zawarowana w traktacie podpisanym w *Campo Formio*, tak iak było w punktach przedugodnych w *Leoben*; lecz Pełnomocnicy *Francuzcy* ſprzeciwili ſię temu, tak dalece, iż namieniwszy tylko o wſtępie do preliminaryow w *Leoben*, oſtrzeżono ſobie przez artykuł XX. iż intereſſa Rzeszy będą zakończone na osobnym kongreſsie, —

Od brzegow Menu dnia 15. Lutego.

Wiele woyſk *Francuzkich* cofa ſię z okolic *Lany*, dla przeyścia do armii *Angielſkiey*. Gazety z wyższego *Renu* donoszą, iż w iedney ſtronie *Włoch* wkròtce maią zayść odmiany, granice Auſtryackie maią ſię rozciągać, aż do *Adda*. — *Sardynia* zaś ma zyſkać cokolwiek kraiu z ſtrony *Medyolanu*.

Między dworami niektoremi, negocyacye są czynne. Podług wszelkich pozorow ściągaią ſię one do tych zawad, ktòre Rząd *Francuzki* chce położyć żegludze i handlowi.

z Rzymu dnia 28. Stycznia.

Rząd uwiadomiony o nowo knowanych ſpiſkach, kazał zeszłey niedzieli aresztować bardzo wiele oſob.— Woyſka Papiezkie cofneły ſię do *Spoletu Terni, Narni i Fermo*, artyllerya była zaprowadzona do *Rietti*.

Gdy Papieżowi donieſiono, iż nie można mieć nadziei wsparcia od dworu *Neapolitańſkiego* odpowiedział. Żadney ia nie polegałem nadziei na *Neapolu*, cała tam, (ſkazuiąc na niebo). Jeden Kardynał utrzymywał, iż *Francuzi* zapewne z *Rzymu* zechcą zrobić Rzepltę. Być może odpowiedział *Pius*, nasze państwo nie ieſt z tego świata, ale religia zawsze zoſtanie, tak nas zapewnił iey założyciel.— *Francuzi*, ktòrzy do *Rzymu* idą maią z ſobą wiele konney artylleryi.

z Medyolanu dnia 5. Lutego.

Mòwią, że armia *Francuzka* miała dziś ſtanąć przed *Rzymem*. G. *Berthier* zamyśla blokować to miaſto, i przymuſić go do poddania ſię na dyſkrecyą, ieżeli bramy iego otworzone nie zoſtaną na pierwsze ukazanie ſię woyſk *Francuſkich*. Z *Florencyi* donoszą, iż temi dniami bankier Papieſki przybył do *Liworny*, i zlecił rozmaitym kupcom tego miaſta, aby mieli w gotowości ſummy dla dworu iego, ktòremiby rozrządzić można za pierwszym danym rozkazem.

P U B L I C A N D U M.

Da das Warschauer Publicum ſich hin und wieder noch immer ohnerachtet des dagegen unterm 24, Decembris 1796. erlaſsenen und allgemein, und allgemeinen Androhung der edictmäszigen Strafe bekannt gemachten verbots, ausländische oder mit dem pohlnischen Stempel versehene ſpiel karten zum Nachtheil der Stempel Einkünfte bedient; ſo ſiehet die unterzeichnete Königliche Kriegs und Domainen Kammer ſich veranlaſzet, iene verordnug vom 24. Decembris 1796. das keiner weder mit ungeſtempelten noch mit pohlnisch geſtempelten Karten Spielen, ſelbige zum Verkauf anbiethen, oder gar würcklich abſetzen ſoll, hiermit ernſtlichſt zu erneuern, und das Publicum für deren Gebrauch ſowohl in öffentlichen, als privat Geſellſchaften zu verwarnen, wie auch auf den Grund des erneuerten Stempel Edicts vom 13. May 1766 ausdrücklich feſt zuſetzen, und zu jedermanns Achtung bekannt zu machen: daſz von jetzt ab auf Contraventionen dieſer Art genau invigilirt, und in iedem Betretungs-Falle die Strafe, wie folgt verfügt werden wird.

Es ſoll nehmlich ein jeder: der es ſich beykommen läſzt, fremde und ungeſtempelte Karten einzuführen, es mögen ein oder Fünf Spiele ſeyn, auſzer der Confiscation derſelben, in ein hundert Reichſthaler, und für iedes Spiel drüber in 20. RThlr Strafe genommen werden, welches auch derjenige, der mit dieſen, oder mit pohlnisch geſtempelten Karten Spielen und einen unerlaubten Handel treibt, ebenmäſzig zu gewärtigen hat; wohingegen den Denuncianten einer ſolchen Contravention allemal die Hälfte der Geldbuſze zutheil werden wird.

Auſzerdem iſt aber auch bemerkt worden, daſz vorzüglich hauſirende Juden ein Gewerbe deraus machen einzelne Taillen Spiel Karten um einige Groschen höher, als der werth derzelben iſt, und ſie bey den Special ſtempel rendanten zu haben ſind, unter der Hand zu verkaufen: und dadurch die käufer zu übervortheilen,

Damit nun dieſes vermieden, und das Publicum in den Hand geſetzt werde, ſich für einen jeder ſolhen Nachtheil zu hüten; ſo wird hiermit, wie es ſchon in dem Publicando vom 24. Decembris 1796. geschehen iſt, abermals bekannt gemacht, daſz bey ſämtlichen Special Stempel Rendanten zu folgenden jedesmal ausdrücklich notirten Preiſen, die auf kein Fall, und unter keinem vorwande überschritten werden dürfen, mit dem Preuſziſchen Stempel versehene Spiel Karten zu haben ſind.

1.) Eine Französiſche auch Pohlniſche oder Deutſche Kupfer Karten a ſpiel 12. gut: gr. — 2.) Dergleichen Holtz-Stich a Spiel 10. g. g, — 3.) Ordinaire Französiſchen auch Pohlniſche oder Deutsche Karten; a ſpiel 8. g. gr. — 4.) Ordinaire Pohlniſche oder Deutſche Karten: a Spiel 4. g. gr. — 5.) Schlechtere Pohlniſche oder Deutſche Karten: a ſpiel 2. g. gr. — ferner — 6.) Feine Kupfer Tarock Karten, a ſpiel 1. RThler 8. g. gr. — 7.) Dergleichen Holtz Stich a ſpiel 1. RThler und 8.) Ordinaire Tarock Karten Holtz Stich 16. g. gr. — Warſchau den 18. Febr: 1798.

Gdy Publiczność Warſzawſka dotąd ieszcze, pomimo w tey mierze pod dniem 24. Grudnia 1796. wyszłego i powszechnie, pod zagrożeniem w Edykcie wyrażoney kary ogłoszonego zakazu, zagranicznych i Polſkim ſtemplem oznaczonych kart z uszczerbkiem dochodow ſtemplowych używa; przeto widzi ſię niżey podpisana Królewſka Woyſkowa i Ekonomiczna Kamera być przyniewoloną, owo rozrządzenie od 24. Grudnia 1796 ażeby ſię nikt ani nie ſtemplowanych lub też Polſkim ſtemplem oznaczonych kart na ſprzedaż wyſtawiać lub ie wcale nawet ſprzedawać nie ważył, ninieyszym Obwieszczeniem ſurowo ponowić, Publiczność od używania takowych kart tak w publicznych iako i w prywatnych kompaniach oſtrzedz, iako też ſtosownie do odnowionego ſtemplowego Edyktu od 13. Maia 1796. wyraźnie poſtanowić, i do publiczney podać wiadomości, iż odtąd na wſzelkie kontrawencye w takowym ſposobie iak naypilnieyszâ baczność dawana będzie i za każde takowe przeſtępſtwo, kara naſtępuiąca, nieochybnie wyznaczoną zoſtanie.

To ieſt: każdy takowy, ktòry ſię odważy obce i nieſtemplowane wprowadzić karty, bądź iednę lub pięć talii, ten procz konfiſkaty onychże ſto Talarow i nadto po dwadzieścia Talarow od każdey talii za karę zapłacić będzie muſiał, iako też i ten, ktòry takiemi lub Polſkim ſtemplem oznaczonemi Kartami grać, lub takowemi niedozwolony handel prowadzić będzie, rowney że podlegać ma karze, której połowa denuncyantowi takowey kontrawencyi wypłaconą zawſze będzie.

Procz tego i to ieſzcze docieczono, iż oſobliwie żydzi po domach ſię włoczący handel tym prowadzą i poiedyńczo talie kart kilką groſzami wyżey, iak ich cena ieſt i za iaką ie u ſpecyalnego ſtemplowego Rendanta doſtać można, potaiemnie przedaią i tym ſposobem kupuiącemu krzywdę czynią.

Dla zapobieżenia więc temu i dla przeſtrogi Publiczności, ażeby ſię każdego takowego uszkodzenia uſtrzedz mogła, podaie ſię powtòrnie do wiadomości tak iak iuż w Obwieszczeniu pod dniem 24. Grudnia 1796. ogłoszonym zoſtało, iż u wszyſtkich ſpecyalnych ſtemplowych Rendantow za naſtępuiącą i za każdą razą oznaczyć ſię maiącą cenę, która w żadnym przypadku i pod żadnym pretextem przeſtąpioną być nie może Kart ſtemplem Pruſkim oznaczonych zawsze doſtać można.

1. Cienkie Francuzkie, Polſkie i Niemieckie koperſztychowe Karty talia po 12 ſr: gr: 2. takowych drzewoſztychowych 10.— 3. Ordynaryine Francuzkie, Polſkie i Niem: karty talia 8 ſr: gr:— 4. Ordynaryine Polſkie Niemiec: Karty po 4. ſr. gr.— 5. Podleyśze Pol. Niem. Karty talia 2. ſr. gr. — daley — 6. Cienkie koperſztychowe Karty Tarokowe talia 1. Talar. 8, ſr. gr. — 7. Takowe drzewo ſztychowe talia 1. Talar i 8. ſr. gr. — Ordynaryine drzewosztychowe Tarokowe Karty talia. po 16: ſr. gr. w Warſz: d. 18. Lutego 1798.

Jego Krolewſkiey Mości Pruſs Południowych Wo-ienno-Ekonomiczna Kamera.

v. HOYM. v. GOLDBECK HELVING.

Von der hieſigen Königl: Südpreuſ: Regierung iſt das zur Concurs Maſse des hieſigen Juden Loebel Israel gehörige zu Peterkau auf der Judenſtadt ſub N. 48. unter der Jurisdiction des Peterkauer Domainen Juſtiz Amts belegene Haus, welches auf 230. RThlr. 1. g. g. 4. 4/5. d. gewürdigt worden ad haſtam geſtellt, und die Bietungs Termine auf der hieſigen Regierung coram Deputato dem Referendario Faltz auf den 16. April 1798. den 19. May a. c. Terminus peremptorius aber auf den 20. Junii c. jedes mal vormittags um 9. Uhr dergeſtalt angeſetzt worden, daſz in letzten Termin gedachtes Haus ohnfehlbar dem Meiſtbietenden zugeſchlagen, und auf die nachher einkommenden höheren Gobothe keine Ruckſicht genommen werden ſoll. — Auch dient zur Nachricht, daſz die Taxe von dieſem Hauſe in der hieſigen Regierungs Regiſtratur täglich inspicirt werden kann. Urkundlich etc. Gegeben zu Peterkau den 13. Febr: 1798.

Krol: Pruſs: Poł: Regencya tuteyſza do Massy konkursu domoſtwo tuteyszego żyda Lewka Izraela w Piotrkowie mieście żydowſkim pod Nr. 48. pod Juryz. Juſtitz amtu Piotrk. będące na 238. Tal. 1. d g. 4, 4/5. d. otaxowane pod licytacyą poddała i termin do licytacyi na Regencyi tuteyſzey przed Deputowanym Refferen: Faltz o g. 9. zrana na dzień 16. Kwiet. na d. 19. Maia i na d. peremptoryczny 20. Junii c. wyznaczone z tym warunkiem, iż na oſtatnim terminie to domoſtwo naywięcey daiącemu ſprzedane zoſtanie, a na podaiącą poźniey cenę uważaną niebędzie. Taxa tegoż domoſtwa do Patentu licytacyi przyłączona, przy wyciśnieniu większey Pieczęci Regencyi Naſzey Pruſs Południowych Piotrkowſkiey i zwyczaynych podpiſach dan w Piotrkowie d. 13. Lutego 1798.

Krol: Pruſ: Połud: Regencya.

D O N I E S I E N I E.

Browar na ulicy *Żorawiey* Nro 1615. ze wszyſtkiemi do niego porządnemi rekwizytami ieſt każdego czasu do przedania, lub do naięcia. Adreſſować ſię do mieszkaiącego tam właściciela.

Kantor generalny tey Gazety, ieſt w Rynku Starego Miaſta, w kamienicy Jmć Pana EBERTA *pod Numerem 65. na drugim piętrze.*